

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719010133
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719010133.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému Bc. V. Z., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom mesto U., prechodne bytom H. XXXX/X, N. 4, F. republika, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 1T/52/2019 zo dňa 02.07.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.07.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného Bc. V. Z. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 1T/52/2019 zo dňa 02.07.2019, bol obžalovaný Bc. V. Z. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

hoci bol ako otec maloletej Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, povinný prispievať na jej výživu podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 30P/333/2013 zo dňa 23.06.2014, právoplatného dňa 31.07.2014, sumou vo výške 150 Eur mesačne, ktoré výživné bol povinný poukazovať do 15. dňa v mesiaci vopred matke dieťaťa, S. Z., bytom N. - A. XXX, okr. N.. D., plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca september 2017 úmyselne vyhýbal tým spôsobom, že napriek tomu, že od roku 2009 podniká, je jediným spoločníkom v spoločnosti OLMÍ DIESEL, s.r.o, Žilina, a zároveň od 01.01.2015 pracuje na čiastočný (štvrtinový) pracovný úväzok v spoločnosti O&M Business Services, s.r. o., Žilina, v ktorej je zároveň aj prokuristom, zo svojich pravidelných mesačných príjmov na výživu svojej maloletej dcéry Q. v N. - A., okr. N.. D., v U. a ani na inom mieste ani len čiastočne neprispieval, čím mu za obdobie od mesiaca september 2017 do mesiaca jún 2019 vrátane vznikol celkový dlh na výživnom vo výške 3.300,- Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 /slovom: dvanásť/ mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. V písomnom odôvodnení uviedol, že medzičasom mu bol premenený trest povinnej práce a bol mu nariadený výkon trestu. Taktiež namietal, že boli porušené jeho práva na obhajobu tým, že nebol zavolaný k preštudovaniu spisu. Taktiež policajť v prípravnom konaní mal vychádzať z jeho platu, pričom podklady od zamestnávateľa mu boli poskytnuté. Z uvedených dôvodov žiadal i o pridelenie obhajcu, keďže na vlastné náklady si ho nemôže dovoliť.

Okresný súd po zistení, že obžalovaný sa aktuálne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a obhajcu si nezvolil, tomuto ustanovil obhajcu, pretože vznikol dôvod povinnej obhajoby.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila S. Z., ktorá uviedla, že argumenty obžalovaného považuje za neakceptovateľné, tento len úmyselne naťahuje čas a vyhýba sa plateniu výživného.

Po predložení veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní a určení termínu verejného zasadnutia na deň 05.03.2020, oznámila S. Z. krajskému súdu, že obžalovaný dlžné výživné neuhradil a súčasne zaslala i rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici sp.zn. 8P/27/2019 zo dňa 03.06.2019, právoplatný dňa 20.08.2019, ktorým bolo rozhodnuté o zvýšení vyživovacej povinnosti na Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorú je V. Z. povinný poukazovať k rukám matky S. Z.. Týmto rozsudkom bol zmenený rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 30P/333/2013 zo dňa 23.06.2014 v časti o výživnom.

Následne bolo krajskému súdu dňa 25.02.2020 doručené podanie obžalovaného, v ktorom žiadal súd o odročenie verejného zasadnutia o mesiac z dôvodu, že sa len pred pár dňami vrátil z výkonu trestu do bežného života a chcel by uhradiť celé dlžné výživné, na podporu čoho zaslal súdu potvrdenie z banky o uhradení časti dlžného výživného v sume 2000 € k rukám S. Z.. Počas tejto doby by uhradil i zvyšok dlžného výživného.

Na dotaz krajského súdu dňa 29.02.2020 S. Z. potvrdila, že obžalovaný jej uhradil na účet časť dlžného výživného v sume 2000 €. Mal by ešte doplatiť 1300 €, no za ďalšie obdobie od 30.6.2019 je dlhujúci i ďalšie výživné.

Vzhľadom k uvedenému krajský súd z dôvodu žiadosti obžalovaného a ním prejavovanej ochoty uhradiť celé dlžné výživné, zrušil nariadený termín verejného zasadnutia a určil nový termín na deň 02.04.2020. Súčasne predseda senátu rozhodol o zrušení ustanovenia obhajcu, nakoľko u obžalovaného pominuli dôvody povinnej obhajoby.

Následne bol tento termín verejného zasadnutia zrušený z dôvodu žiadosti obžalovaného, ako aj Krajskej prokuratúry v Trenčíne a tiež opatrením Ministerstva spravodlivosti SR v súvislosti so šírením vírusu COVID - 19. Nový termín bol určený na deň 07.07.2020.

Na verejnom zasadnutí dňa 07.07.2020 konanom o odvolaní, zástupkyňa krajskej prokuratorky v konečnom návrhu uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný opätovne žiadal, aby mu súd poskytol ďalšiu lehotu na zaplatenie dlžného výživného. Uviedol, že stále pracuje so svojou terajšou partnerkou vo firme, kde ona je majiteľkou a on prokurista. Práca vo firme sa rozbehla a vie, že peniaze bude mať. V prípade, že by súd rozhodoval, žiadal o uloženie alternatívneho trestu, aby mohol zaplatiť výživné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 ods.1 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Pokiaľ ide o námietky obžalovaného týkajúce sa porušenia jeho práva na obhajobu, týmto nie je možné prisvedčiť. V súvislosti s možnosťou preštudovať spis dňa 19.03.2019, bol obžalovaný v prípravnom konaní povereným príslušníkom PZ o tomto úkone riadne písomne upovedomený, zásielka mu bola zaslaná na adresu, ktorú obžalovaný uviedol ako adresu na doručovanie, no túto si neprevzal v odbernej lehote, preto sa v zmysle § 66 ods. 5 Tr.por. považuje za doručenú. Napokon tiež bolo zistené, že v dobe, keď boli dôvody povinnej obhajoby, mal obžalovaný ustanoveného obhajcu. Krajský súd teda nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by zakladali porušenie práv obžalovaného na obhajobu.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale

i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <asi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Správne pritom dospel k záveru, že s poukazom na výpoveď S. Z., ako i vykonané listinné dôkazy, bolo spáchanie skutku tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku preukázané, čím obžalovaný nepochybne naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák., pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení a právnych záverov okresného súdu tak, ako to vyjadril okresný súd vo svojom rozsudku, preto s podrobnejším odôvodnením v tomto smere odvolací súd plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Obžalovaný síce uhradil časť dlžného výživného, avšak svoju povinnosť zaplatiť celé dlžné výživné si nesplnil. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, že už nemohol upravovať skutkový stav v neprospech obžalovaného a to ani s prihliadnutím na rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici sp.zn. 8P/27/2019 zo dňa 03.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 20.08.2019, teda po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa v aktuálne prejednávanej veci, pretože odvolanie podal len obžalovaný a odvolací súd nemohol meniť rozsudok v jeho neprospech. Odvolací súd už neakceptoval ďalšiu žiadosť o odročenie verejného zasadnutia, nakoľko ako vyplýva z vyššie uvedeného obžalovanému v jednom prípade vyhovel a napokon mal už dostatočne dlhú lehotu i vzhľadom na objektívne okolnosti (odročenie v súvislosti so šírením vírusu COVID - 19) na to, aby splnil neustále sľuby a uhradil dlžné výživné. Obžalovaný tak nielenže neurobil, ale dokonca neplatí ani ďalšie bežné výživné od vyhlásenia napadnutého rozsudku, ako to vyplynulo z vyjadrenia S. Z..

Napokon preskúmajúc výrok o treste krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného zistil, že bol v minulosti obžalovaný 5-krát súdne trestaný s tým, že rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/11/2015 bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, a to do 19.05.2020. Za priestupok postihnutý nebol.

S prihliadnutím na vyššie uvedené a pri absencii poľahčujúcej okolnosti, naopak zistení jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. (bol v minulosti už odsúdený), s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný spáchal danú trestnú činnosť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/11/2015, teda zohľadnil ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona a uložil okresný súd obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne je trestom zákonným a spravodlivým a bude ním splnený jeho účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák., pričom odvolací súd nezistil dôvod na jeho zmenu. Rovnako správne bol obžalovaný na výkon uloženého trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže tento nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Krajský súd nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce zrušenie alebo zmenu napadnutého výroku o treste a aj v tomto smere s podrobným odôvodnením uloženého trestu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného Bc. V. Z. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.